

Vem za načrte, ki jih imam z
vami, govori **Gospod**:
načrte blaginje in ne nesreče,
da vam dam prihodnost in upanje
Jer 29, 11

Uvod

- Uvod
- **Osrednja tema: Ne skrbite**
- **Utrinek: To je moj križ!**
- **Medsebojni odnosi: Hura, počitnice so tu!**
Ujeti v bolečini
- **Opis delovanja skupine SRCE v letu 2007/2008**
- **Odmevi: S kolesi po Gorenjski**
Romanje k sv. Primožu
Prvi vtisi z letovanja v Trenti
- **Koledar prireditev v prihodnjih mesecih**
- **Vabilo na pohod po E7**
- **Za vas smo prebrali: Poletje je dalo na glavo klobuk**
- **Oglasi, obvestila**

NEPREHOJENA POT

Dve poti sta se razhajali v rumenem gozdu
in žal mi je bilo,
da nisem mogel prehoditi obeh.
Popotnik le ene poti sem dolgo stal in zrl
v daljavo, kolikor daleč je neslo oko do tam,
kjer je zavila v podrast.

Potem sem zakoračil po drugi,
prav tako pravi in lepi,
ki pa je morda ponujala več,
ker je bila travnata in je vabila,
naj hodim po njej.
Sicer pa so ju popotniki izhodili
kar približno enako.

Tisto jutro sta obe ležali enaki v listju,
ki ga koraki še niso poteptali.
Ah, prvo sem prihranil za kak drug dan!
Čeprav sem vedel, kako pot se k poti vije,
sem dvomil,
ali se bom še kdaj vrnil.

Vzdihujoč bom o tem pripovedoval nekje
čez mnogo mnogo let:

Dve poti sta se v gozdu razšli
in jaz sem izbral manj izhojeno,
in to je bilo tako pomembno.

Robert Frost

Tokratna številka glasila vas je verjetno ujela sredi počitnic. Nekoliko obširnejša je kakor navadno, saj ravno v poletnih mesecih skrbimo za pestro dogajanje tudi v okviru skupine SRCE. Dopisovalci imate očitno več časa. To me veseli in upam, da bodo tudi v prihodnje glasila lahko tako bogata - po vaši zaslugi.

Poleg vtisov z izletov boste v tokratni številki našli še nekaj idej za skupno druženje v preostanku poletja in upam, da bo vsakdo našel kaj primerne zase.

Četudi vam čas ne dopušča, da bi se pridružili kateri od ponujenih možnosti, vam želim, da bi poletne mesece preživeli v sproščenem vzdušju, ki vam bo pomagalo obnoviti moči. Kar najbolje izkoristite svoj prosti čas. Veseli bomo vaših prispevkov o doživetjih med počitnicami, čeprav morda niso vezana na izlete iz naše ponudbe.

Želim vam prijetno letovanje, naj vas spremlja Božji blagoslov in na svidenje septembra.

Helena

Poglejte ptice pod nebom! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče živi. Ali niste vi več vredni kakor one? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, toda povem vam: še Salomon v vsem svojem sijaju ni bil oblečen kakor katera izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo, ki je danes na polju in jo jutri v peč vržejo, mar ne bo veliko bolj vas, maloverni?

Jezus živi z naravo. Ko govori, uporablja podobe in navdih iz nje. Pridiga zunaj in pove to, kar vidi. Uči se iz tega, kar opazuje: ptice, lilije, sejalec, plevel, žetev, trta ...

V njegovih rokah vse postane poučno, zato ker v vsem vidi Očetovo navzočnost, ki daje življenje vsakemu bitju in smisel vsaki situaciji. Evangelij se je torej porajal zunaj na vetru.

Jezus sam nam kaže, kaj nam manjka, da bi dosegli to zaupanje in pogled na stvari. Imenuje nas maloverni. S tem označi našo slabotnost in razloži našo revščino. Naš pogled je zelo kratek in površen. Ne vidimo daleč, ne vidimo znotraj, ne prodremo čez površino, ne dosežemo skrivnosti. V roži ne vidimo previdnosti niti človekovega življenja v trti. Manjka nam domišljije, manjka nam globine, manjka nam vere. Ne zavedamo se Božjega učlovečenja. On je vdihaval zrak, ki ga vdihavamo mi. Hodil je po zemlji, po kateri hodimo mi. Njegove človeške oči, v katerih je bilo Božje gledanje, so videle skrivnosti v žetvi in prerokbe v oblakih neba. S tem nam je odprl oči, da lahko vidimo čudovite stvari v vsakdanjem življenju in čudeže vorni zemlji. Prostranstva vere.

Skozi izvor stvarstva pride tudi učlovečenje. Narava, ki je že sveta, ker je prišla iz Božjih rok, postane z učlovečenjem svetišče. Prišlo je do največje možne združitve materije in božanstva. Živ stik med nebom in zemljo. Bog vzame hrano, ki jo mi vsak dan uživamo. Vse je posvečeno zato, ker je bil tukaj On. Sejalec je šel ... Od tega trenutka nihče ni videl polja, ne da bi v njem ne videl tudi semena, besede, milosti, klasja, ki obrodi stoterno.

Prišel je Jezus ..., in ves svet je postal prilika. O da bi jo znali razumeti in zaživeti. V teh počitnicah te vabim, da bi užival ob Jezusovi priliki. Nagovarja te po vseh stvareh.

Utrinek**TO JE MOJ KRIŽ!**

Doživela in zapisala: Helena Reščič

Vsako poletje se s prijateljico odpraviva na peš na Brezje. Romanje začneva v poznih večernih urah v Šentvidu nad Ljubljano ter sprva ob klepetu in nato ob molitvi do prve jutranje maše prispeva na cilj. Časa za ustavljanje si ne vzameva veliko, ljudi skorajda ne srečava in do Kranja prispeva okrog druge ure ponoči.

Letos sta naju rahla utrujenost in kamen v čevlju prisila k postanku v eni od vasi pred Kranjem. Opazili sva lep križ sredi vasi - betonski podstavek je kar sam vabil, da se na njem odpočijeva. Komaj sva sedli, je mimo pripeljal avto, nekoliko naprej ustavil in se vrnil. Mladi voznik rahlo »dobro volje« naju je ogovoril in povprašal, kam greva. Očitno mu nisva bili všeč in se je čutil poklicanega, da naju napodi izpod križa - verjetno je želel narediti vtis na svoja prijatelja v avtu. Ostali sva mirni in mu poskušali razložiti, da je cilj najine poti drugje in da bova šli kmalu naprej. Pa je začel vpiti: »Izginita, to je moja zemlja, tukaj sem jaz doma!« (Križ je stal ob robu ceste pri neki lepo urejeni kmetiji, vendar sva dvomili, da je gospodič res od tam.) Ker se nisva dali motiti, je vpil naprej: »*To je moja zemlja, to je moj križ!*«

Tedaj se je oglasila prijateljica: »*Ne, gospodič, tole pač ni vaš križ!*«

»*Seveda je, to je moj križ!*« je kričal še glasneje.

»*Ali ne vidite, da je tale križ že zaseden? To je vendar Jezusov križ!*« je odgovorila prijateljica. »*Če bi bil vaš, bi bili na njem vi, mar ne?*«

Mladeniču je zaprlo sapo. Popolnoma se je umiril in naju vprašal, ali greva na Brezje in čemu greva. Razložili sva mu, da med drugim priporočat Mariji mlade: najine otroke in vse druge. Ko sva mu obljubili, da bova tudi zanj kaj zmolili, se je odpeljal.

Obljubo sva držali, mladenič pa nama je nehote obogatil pot, saj sva se še dolgo spominjali pripetljaja in domiselnega odgovora, ki je vročekrvneža tako razorožil.

Ali se resnično lahko razveselite dopustniških dni in počitnic, ki so pred nami? Ali lahko odvržete skrbi in težave naporenega delovnega obdobja ter večjih ali manjših težav v zvezi s šolskim delom in stiskami, s katerimi ste se srečevali ob vzgoji otrok, stikih z njihovim očetom /mamo in še z marsičim?

Otroci si želijo in potrebujejo videti vaš spočiti, nasmejani in vedri obraz in samo vi sami lahko nekaj naredite, da bo zdaj v teh dopustniških dneh tudi zares postal takšen! Sami se lahko odločite, o čem boste premišljevali. In kaj boste delali. Odločite se lahko, da ne boste premišljevali, česa vse ne bo mogoče izpolniti med dopustom in počitnicami, česa vse si ne morete privoščiti, in predvsem, da to ne bodo »prave družinske« počitnice, kajti to na vaš obraz zagotovo ne bo privabilo vedrine. Odločite se lahko, da ne boste načrtovali samo velikega pospravljanja, temveč da se boste posvetili SEBI in OTROKOM na bolj zabaven način.

Lahko se vsak dan sproti veselite časa, ki ga boste mogli preživeti z otroki. Skupaj lahko načrtujete, kaj boste delali, kam boste šli na izlet, koga bi lahko obiskali in celo - ali bi se morda sami lotili beljenja otroške sobe. Prisluhnite otrokom, kaj si oni želijo, in se dogovorite, kako bodo to lahko izpolnili: koliko bodo lahko za računalnikom ali pred televizorjem, ali bodo lahko obiskali sošolko ali sošolca in prespali pri njem, ali bi prijatelja lahko povabili, da bi prespal pri vas, in podobno.

Potrudite se, da v teh dneh otrokom še zlasti daste vedeti, koliko vam pomenijo, kako so dragoceni za vas. Posvetite se njihovim potrebam in željam po zabavi, brezskrbnosti, ustvarjalnosti, veselju. Bodite do njih iskreni, osebni, pristni. Izkazujte jim pozornost, zato ker so vam dragoceni, in ne zato, ker pričakujete, da bodo v življenju izpolnili kaj, da bi zadovoljilo vas. Ne pozabite pa, da je pomembno včasih reči tudi »ne«. Toda bodite pozorni na to, kako in čemu boste kaj prepovedali. Tudi sami se pri tem urite, kako reči drugim ljudem »ne« in sebi »da«. Zavzeti se moramo za lastne potrebe in hkrati ne smemo zanemariti potreb drugih. S svojim doslednim vedenjem poučujemo o tem tudi otroke. Ne pozabite, da se oni bolj zavzemajo za svoje želje in da manj poznajo svoje prave potrebe!

Ne pozabite torej nase! Načrtujte zase kaj lepega. Sposodite si kakšno knjigo, ki si jo že dolgo želite prebrati. Pred kratkim je bila natisnjena čudovita in lahko breljiva knjiga o vzgoji »Vaš kompetentni otrok« Jesperja Juula. Morda vas bo pritegnila. Pojdite v park ali na igrišče, kjer se bodo otroci lahko igrali, vi pa jih boste opazovali ter vmes malo brali in moda, malo tudi v praksi, preverjali napisano v knjigi ...

Odpravite se skupaj z otroki v knjižnico, kjer boste za kakšno uro lahko prebrali revije, ki so večinoma predrage, da bi si jih kupili, otroci pa bodo našli kakšno revijo zase in jo prelistali. Izposodite si kakšen video s predstavitevijo oddaljene dežele, ob katerem se boste vsi skupaj lahko zabavali in v mislih odpotovali kam daleč!

Načrtujte večerni sprehod s sladoledom. Spremljajte prireditve, ki jih vsako poletje organizirajo za otroke pri Karitas, v nakupovalnih središčih ter denimo ob sobotah in nedeljah ob tivolskem ribniku ... Posvetujte se z otroki, kaj bi jih zanimalo.

Pokličite prijatelje ali sorodnike, s katerimi se že dolgo niste srečali ali slišali. Morda se dogovorite za kakšen skupen izlet ali obisk na deželi ali morju. Odpravite se na piknik na Savo ali kam drugam. Pri železnici so družinske povratne vozovnice izredno poceni in morda lahko načrtujete tudi enodnevni izlet kam po Sloveniji. Če bosta šli dve družini skupaj, utegne biti še ceneje! Zdaj se poznate s srečanji v skupini Srce, z duhovnih vaj s patrom Vilijem, z vikenda v Kančevcih - pokličite se, dajte pobudo in se kam odpravite skupaj! Tudi za otroke bo bolj veselo, če vas bo več!

Veselje jim lahko pripravite tudi tako, da jim postavite šotor na dvorišču ali na vrtu, če ga imate, ali celo na balkonu - tako bodo taborili kar doma, kar je lahko pravo doživetje! Izposodite si kakšne primerne družinske ali otroške filme in pripravite »poletni kino« na balkonu. Lahko tudi ob rednem televizijskem programu pripravite družinski večer s sladoledom ali sadno kupo in z balkona spremljate program - kakor bi bili v »letnem kinu«. Uporabite malo domišljije in popestrite monotonost vsakdana. Privabite otroke k sodelovanju - presenečeni boste, kako polni idej so!

Vzemite si čas za pogovor z njimi in ne pozabite začeti vsakega dne dopusta z nasmehom na licu – zaradi sebe, zaradi otrok in vsega, kar imate! Tudi zaradi grenke izkušnje in razočaranja, zaradi katerega ste postali močnejši, samostojnejši in bolj neodvisni, modrejši, še pogumnejši in končno tudi – svobodni!

Spodbudite srečanje otrok z drugim od staršev, ki ne živi z vami, in, če je le mogoče, tudi za daljši čas kakor za konec tedna. To bo končno resnično tudi čas, ki ga boste imeli samo zase. Polno ga izkoristite in zaupajte, da je otrokom pri drugem od staršev dobro ali pa pri starih starših – kamor bodo pač šli.

In če ste tisti drugi od staršev, pri katerem otroci ne živijo? Vse to enako drži tudi za vas! Če že niste domenjeni z mamo ali očetom otrok, poiščite vse možnosti, ki jih imate, in se dogovorite, da boste lahko z otroki med počitnicami preživeli čim več časa skupaj! Pogosteje jim telefonirajte in jih vprašajte, kaj delajo in ali imajo kakšne načrte za ta dan. Pokomentirajte kakšno tekmo ali oddajo, za katero veste, da jo je otrok prav tako gledal. Pošljite jim razglednico s kakšno prijazno (ali hecno) vsebino – kar tako. Pokličite tudi drugega od staršev (ali mu pišite, če imata težave v komuniciranju) in predlagajte, kar ste se dogovorili z otrokom. Poskušajte. Morda je ravno to poletje tisto, v katerem se bodo izboljšali tudi odnosi vaju kot staršev.

Če samo za trenutek pomislite, da vi vsega tega ne bi zmogli, pomislite na čmrlja. Nekateri že poznate zgodbo o njem. Ta mala, debela, težka buba ima po vseh zakonih fizike in aerodinamike premajhno površino kril, da bi lahko letela. Vendar čmrlj tega ne ve. Verjame, da lahko leti. In leti!

Želim vam, da bi verjeli. Da bi zaupali. Zaupali v Njega, pa tudi vase. Potem boste lahko tudi vi poleteli poletju in nekim, zelo drugačnim, počitnicam naproti!

Medsebojni odnosi:

UJETI V BOLEČINI

Vili Granda

Povzeto po: <http://www.recovery-after-divorce.com/longtime.htm> (nadaljevanje – II. del)

Mnogi izmed nas ostanemo ujeti v bolečini!

In ... lahko se nam zgodi, da ostanemo ujeti med ljudmi, ki jih še vedno obvladujejo negativna čustva, ki še vedno obtožujejo, ki še vedno zanikajo, ki se še vedno smilijo sami sebi ... in minejo lahko dolga leta, preden se zavemo, da smo jih tako najbolj tragično izgubili ... in ko se znajdemo z eno nogo v preteklosti, nas še vedno obvladujejo ljubosumje, bolečina, jeza, depresija, obtoževanje ...

Ko prijateljem nenehno govorimo, kako nam je težko, dosežemo, da smo še vedno v središču njihove pozornosti. Morda se nam zdi, da je življenje za nas lažje, če se na ta način vlečemo naprej. Izmikamo se odgovornosti, izmikamo se, bežimo stran, umikamo se v delo, kakor da se ne bi znali posvetiti sebi in našim lastnim notranjim potrebam, kakor da bi se namerno izogibali naši sreči.

S tem si za dolgo časa onemogočimo priložnost, da bi ponovno vstopili v zdravo razmerje, da bi si poiskali človeka, ki bi nas razumel, spoštoval in osrečeval. Ujeti smo v obžalovanju svojega življenja, zatiramo svoje lastne notranje potrebe, izogibamo se občutkom lastne varnosti, okrog sebe vzpostavimo sistem, ki nas vzdržuje v stanju naših negativnih čustev, in zdi se nam, da brez tega negativnega podpornega sistema ne moremo več živeti.

Res je, v prvem obdobju po razpadu razmerja si ljudje celo želimo in potrebujemo takšnega negativnega podpornega sistema. Kakor da bi znotraj takšnega okolja delili z drugimi del svoje bolečine. Tako ostanemo vezani na ta negativni podporni sistem, ostanemo v bolečini, ostanemo bolni, dokler se nenadoma ne zavemo, da nam je tega zadosti, da smo se naveličali negativnih čutenj, da očistimo naš spomin in po poti okrevanja stopimo preko, se spet zavemo svojega življenja. Toda za nekatere izmed nas se to nikoli ne zgodi. Kar ostanemo ujeti v bolečini ...

Ostanemo v vlogi žrtve in tako nadaljujemo svoje življenje. Dovolimo, da ležimo nepregibno na tleh, in dopustimo, da drugi hodijo prek nas, samo da lahko rečemo: "Kako ubogi smo!" Nekdo nam je naredil nekaj slabega, spet nas je nekdo prizadel.

Postanemo zagrenjeni, včasih celo divji. Pogosto zbadamo druge.

Če se ne soočimo s svojimi dejanskimi čutenji, se bo v nas naselila depresija. Če ne predelamo negativnih čustev, ki so nujna za naše okrevanje, bomo ostali preplavljeni z njimi, da se jim še naprej lahko prepuščamo in tako leto za letom ... leto za letom ...

Morda ta čustva sploh niso več tako intenzivna in opazna kakor v prvem obdobju po ločitvi. Morda se nam celo zdi, da smo že okrevali. TODA, vsa energija naših negativnih čustev še vedno obvladuje naše življenje, prisotna je v našem vsakdanu, kar nas oropa sreče, pa če se tega zavedamo ali ne!

Tiho in zvito naša negativna čustva obvladajo vse ljudi v naši okolici, vsa naša razmerja in lahko se zgodi, da se ljudje umaknejo od nas, ker morajo sami okrevati. Lahko se nam zgodi, da ostanemo ujeti in se tega sploh ne zavedamo!

Ljudje nismo preobremenjeni z negativnimi čustvi samo zaradi ločitev - za naše negativno duševno vzdušje lahko obstajajo tudi drugi razlogi, druge travmatične življenjske izkušnje. Ločitev je le ena izmed njih, ki v nas povzroči takšno poplavo negativnih občutij.

Včasih prinesemo poplavo, ki je nastala iz drugih travm, v naše novo razmerje, zato ne more uspeli. Razmerje propade in tako se srečamo z ujetostjo v negativna čustva zaradi dveh travmatičnih izkušenj ali pa je teh celo še več.

Dobra novica je, da ni važno, kako globoka je luknja, v kateri smo ujeti, niti ni pomembno, kako dolgo nismo mogli stopiti preko. Vsak izmed nas se lahko kadar koli odloči, začne živeti lastno življenje, začne doživljati tudi lepe in prijetne stvari, in to lahko storimo tudi zdaj, točno v tem trenutku našega življenja.

OPIS DELOVANJA SKUPINE SRCE V LETU 2007/2008

Pripravili: Helena Reščič, Vilma Moderc

JULIJ, AVGUST 2007

Tudi tokrat sta bili obe neformalni poletni srečanja 23. julija in 27. avgusta 2007 dobro obiskani, že tradicionalno pa je bil organiziran poletni Srčkov pohod po evropski pešpoti E7 od 2.-5. avgusta 2007. Organizirala in vodila ga je Marjanca Kos. Pot nas je vodila od Robiča do Granta nad Rutom, osem udeležencev (točneje: osem udeleženk in en udeleženec) je vztrajalo na naporni, a čudoviti planinski poti.

SEPTEMBER 2007

V september smo stopili z romanjem na Sveto goro v soboto, 8. septembra 2007. Organizatorja sta bila Vilma Moderc in Tomaž Rozman, za duhovno vodstvo pa je poskrbel p. Vili Lovše. 20 udeležencev je peš poromalo od vznožja in ob molitvi rožnega venca je pot hitro minila. Po prečudoviti maši, ki jo je daroval p. Vili, in ob pevski spremljavi Martinih mladostnih someščanov smo se odpravili še na vodeni ogled samostana Kostanjevica. Prepeljali smo se še do Vipavskega Križa. Ogledali smo si starodavno vasico in cerkev, doživeli pa še eno presenečenje. V cerkvi je bila ravno med našima obiskom poročna maša. Ker je bila nevesta kot dekleta dejavna v DSJ, je bil pri obredu navzoč tudi p. Silvo Šinkovec.

12. septembra smo na sestanku odbora oblikovali program dela in terminski načrt dodatnih dejavnosti. Glavni »projekt« v novem šolskem letu je bil organizacija novih skupin SRCE po Sloveniji ter dejavno sodelovanje pri delavnicah, okroglih mizah in v medijih, saj se je septembra začelo pastoralno leto, posvečeno družinam.

Tako smo že septembra sodelovali v delavnicah na pastoralnem tečaju za duhovnike na Brezjah 12. 9. 2007 (p. Viljem Lovše in Helena Reščič) in na pastoralnem tečaju za laike v Ljubljani 29. 9. 2007 (Marija Cigoj in Helena Reščič). Na obeh smo spregovorili o izkušnjah, ki smo jih pridobili v skupini za razvezane SRCE.

Septembrsko srečanje je bilo posvečeno branju Sv. pisma, s čimer smo počastili zaključek pastoralnega leta. Temo je pripravil p. dr. Vili Lovše.

Izšla je 21. številka glasila SRCE, obogatena z novo rubriko na temo medsebojnih odnosov. Prevezela jo je mag. Dušica Grgič. Kakor vsako leto smo pripravili Zgibanko skupine SRCE, tokrat že z novim emblemom avtorice Simone Hiti.

V **nedeljo, 30. 7. 2008**, smo načrtovali kostanjev piknik. Muhasto vreme nas je od namere sicer odvrnilo, ker pa se je popoldne sonce le pokazalo, se nas je nekaj srčkov kljub vsemu odločilo za sprehod do Rašice.

OKTOBER 2007

Gost na oktobrskem srečanju (22. 10. 2006) je bil **g. Martin Lisec**, ki nam je spregovoril o mediaciji. Poudarek je bil na postopku pred ločitvijo, ko sta se partnerja še pripravljena pogovarjati.

Zaključek slehernega mesečnega srečanja je namenjen srčkom in srčicam, ki v tekočem mesecu godujejo oziroma imajo rojstni dan. Tokrat smo medse povabili p. Silva Šinkovca, saj se je srečal z Abrahamom.

V **nedeljo 7. 10.** smo izpeljali za teden dni preloženi kostanjev piknik, čeprav tudi tokrat do zadnjega nismo vedeli, ali bo vreme zdržalo. Organizacijo je tudi tokrat prevzel Tomaž Rozman. Veseli smo, da so se piknika prvič udeležili tudi naši otroci.

NOVEMBER 2007

Dokaj mirnemu oktobru je sledilo pestro in razgibano dogajanje v novembru. Začeli smo ga z dvodnevni izletom med jesenskimi šolskimi počitnicami (3. in 4. novembra) po pešpoti E7 od Gont do Vrhnike. Program je spet skrbno pripravila in po zanimivi poti vodila 12 srčic neutrudna Marjana Kos.

Televizija Slovenija pripravlja serijo oddaj o družini, v zadnji oddaji tudi vprašanje ločitve. Snemanja, ki je bilo v **sredo, 14. novembra 2007, v DSJ**, so se udeležili predstavniki skupine Srce Marija Cigoj, Nevio Santin, Alenka Tomc, Tomaž Zupanc, Marta Fackovič, Vilma Moderc in p. Viljem Lovše, ki je govoril o namenu srečevanj v skupinah za razporočene in povedal, kdo se vanje vključuje. Drugi so povedali, kako ohranjajo otrokom varen dom, kako premagujejo samoto in kaj novega so doživeli od zadnjega srečanja skupine. Dotaknili so se tudi duhovnih vaj, delavnic in izletov, na katerih v neformalnih oblikah druženja izmenjuje izkušnje in krepijo medsebojne vezi.

Od 16. do 18. 11. 2008 so potekale duhovne vaje za razvezane v Ilirski Bistrici. Vodil jih je p. Viljem Lovše, za otroško varstvo s programom sta poskrbeli s. Martina Radež in Davorina Petrinja. Udeležilo se jih je 14 odraslih (11 žensk in trije moški) ter 14 otrok v starosti 3-14 let.

V župniji Št. Peter - Otočec je začela delovati skupina **SRCE Dolenjska** (Skupnost razvezanih v Cerkvi) za območje novomeške škofije. Njen duhovni voditelj je g. France Dular. Prvo srečanje je bilo v **petek, 23. 11. 2007, ob 19. uri** v veroučni učilnici **Petrovega doma**. Osem udeležencev je pozdravila Alenka Tomc in spregovorila o namenu skupine, g. Dularju pa se je pridružil p. Viljem Lovše ter predstavil celoletni program in kako se lahko poglobljamo v Sv. pismo. Alenka je animatorka te skupine in skrbi za njeno delovanje. Sestajajo se enkrat na mesec, in sicer po večerni sv. maši na petek, ki je po 20. v mesecu. Skupinica je letos štela pet članov.

O zdravljenju odvisnosti od alkohola je na srečanju skupine **26. novembra** spregovorila članica skupine Srce Simona Hiti.

Novembra je izšla tudi **22. številka glasila skupine SRCE, v 31. številki revije Naša pastorala** pa je bil objavljen članek Helene Reščič o vključevanju razvezanih v Cerkev.

DECEMBER 2007

1. decembra smo pod streho sester uršulink pod duhovnim vodstvom župnijskega duhovnika g. Dragana Adama in organizatorke Vilme Moderc izvedli **adventno delavnico** - izdelovanje adventnih venčkov. Potekala je v soboto pred prvo adventno nedeljo v zgornji učilnici župnišča na Slovenski cesti (pri Uršulinski cerkvi v Ljubljani); udeležilo se je pet mamic in šest otrok v starosti od 3,5 do 8 let.

V **sredo, 12. 12. 2007**, je bilo dopoldne snemanje za oddajo Sveto in svet. K snemanju smo bili povabljeni člani skupine SRCE (p. dr. Viljem Lovše, Vilma Moderc, Tomaž Zupanc in Helena Reščič) ter s. Veronika Verbič, voditeljica družinskega centra MIR v Mariboru. Spregovorili smo o doživljanju praznikov po razvezi ter v pogovoru predstavili pomen in delovanje naše skupine. Oddajo je vodila novinarka ga. Mateja Šetinc. Enoinpolurna kontaktna oddaja z naslovom *Praznovanje v družini po razvezi* je bila predvajana še isti dan na 1. programu TV Slovenije, in sicer ob 23h.

Decembrsko srečanje je bilo namenjeno božiču - pogovarjali smo se o pripravah na praznovanje ter o načrtih in željah za prihodnje leto.

Že tradicionalno smo se na silvestrovo zbrali pri Sv. Jožefu, kjer smo z meditacijo in obhajanjem sv. maše zakorakali v novo leto. En srček in tri srčice so se, že tradicionalno, izpred cerkve v Kosezah do cerkve sv. Jožefa odpravili na silvestrovanje peš z baklami.

JANUAR 2008

Nenavadno topla zima je pripomogla k velikemu številu izletov v naravo. Tako nas je Nevio sredi januarja že drugič popeljal po Kraškem robu. Tokrat nas je 15 srčkov spoznalo krožno pot od Gračišča mimo Kuka, Sočerge in Mlinov do izhodišča. Po izjemnem doživetju v naravi nas je ob koncu pogostil še s primorsko enolončnico in nam obljubil, da bo še kdaj prevzel vodenje izleta, saj je res odličen vodnik.

V torek, 15. januarja, smo na odboru skupine SRCE pregledali polletno delovanje skupine, pregledali finančno poročilo in sprejeli sklep o organizaciji letovanja v Trenti.

Gost januarskega srečanja je bil **dr. Stanislav Slatinek**, ki nam je v odličnem predavanju spregovoril o enem najpogostejših razlogov za dokazovanje ničnosti zakona, o psihični nezrelosti in razlogih zanjo. Konec januarja je izšla 23. številka glasila SRCE.

FEBRUAR 2008

Dosedanja romanja na Sv. Višarje so nas tako prevzela, da smo se odločili ponovno organizirati še zimski smučarsko-pohodni izlet; 2. februarja smo tako uživali v letnem času primernem vremenu. Sneženje nas je le razveseljevalo, saj je sveža snežna odeja omogočila nepozabno doživetje zimske pravljice. Na izletu sta nas spremljala p. Vili in p. Robin ter poskrbela, da je bilo bogoslužje v ledeno mrzli cerkvi toplo in doživeto.

Leto družine je dalo tudi nekaj možnosti za predstavitev skupine SRCE v javnosti. O delovanju skupine, ciljih in načrtih za prihodnost je na Škofijskem študijskem dnevu o družini dne 9. februarja v Šentjerneju na Dolenjskem spregovorila Helena Reščič, svoje poglede na to problematiko in druge pasti družine v sodobni družbi pa je z neverjetno toplino in srčnostjo predstavil g. France Dular, duhovni vodja skupine SRCE Dolenjska.

Februarsko temo srečanja je pripravila mag. Dušica Grgić - spregovorila je o problemih osamljenosti.

MAREC 2008

Duhovne vaje v postnem času od **7. do 9. 3. 2008** so bile spet organizirane v Ilirski Bistrici, tudi tokrat je sestra Martina Radež poskrbela za delavnico za otroke.

K sodelovanju na Duhovnih večerih v DSJ, ki so bili v minulem letu posvečeni družini kot nosilki vrednot, je bila povabljena tudi Vilma Moderc. Duhovni večer z naslovom Mati samohranilka in družinska molitev je bil na sporedu v sredo, 5. marca.

Na TV Slovenija je bil **9. marca** v oddaji Obzorja duha prispevek *Ničnost zakonske zveze*, ki ga je naredil novinar g. Niko Vodošek, redaktorica pa je bila s. Romana Kocjančič. V oddaji sta sodelovala moralni teolog dr. Stanislav Slatinek in član naše skupine Tone Debeljak.

V petek, 14. marca, sta na misijonu v Sv. Juriju pri Grosupljem o razvezi, stiskah in delovanju skupine SRCE spregovorila p. Vili Lovše, ki je misijon vodil, in Helena Reščič.

Priložnost za predstavitev problematike razvezanih smo dobili tudi na enem od postnih večerov, **19. marca, v župniji Markovec pri Kopru**. Srečanje je vodila ga. Zlata Krašovec, ki je pripravila povzetke pogovorov še za enourno oddajo na Radiu Ognjišče. Ta je bila na sporedu v maju. Na postnem večeru so sodelovali p. Viljem Lovše, Marija Cigoj, Vili Granda, Nevio Santin in Helena Reščič.

Marčevsko srečanje je bilo posvečeno pripravi na veliko noč. Vodil ga je p. Viljem Lovše.

15. marca smo izvedli cvetnonedeljsko delavnico v Dravljah. Šest mamic je p. Bratina z izbranim psalmom uvedel v skrivnost obhajanja cvetne nedelje in sv. tridnevja. Po duhovni spodbudi so se udeleženske pridružile delu župnijskega občestva - na ploščadi pred cerkvijo je v butare vpletal pomladno zelenje.

K pripravi na veliko noč je prispevala tudi 24. številka glasila SRCE, v kateri smo med drugim lahko prebrali, kaj vse nam bo ponujeno v bližajočih se prazničnih dneh.

V zborniku, ki je bil izdan ob občnem zboru Škofijske Karitas in posvečen »letu družine«, je bil objavljen prispevek Helene Reščič z naslovom Drugačna družina - bolečine in radosti enostarševske družine.

V četrtek, 27. marca, je bilo ob 20. uri prvo srečanje skupine SRCE v Zalogu pri Ljubljani. Poleg domačega duhovnika je bil kot duhovni vodja prisoten p. Viljem Lovše, vodenje in koordinacijo skupine pa je prevzela Marija Cigoj.

APRIL 2008

21. aprila je temo srečanja pripravila Vilma Moderc. Izhajala je iz človeške besede, ki si jo želimo slišati in vsakemu od nas veliko pomeni, potem pa prešla na tisto Božjo besedo, ki nam je blizu in nas nagovarja.

V glasilu župnije Trnovo so bili v sezoni 2007/08, ki je bila »letu družine«, objavljeni članki, vezani na tematiko družine. Župnik msgr. Tone Kompare je k sodelovanju povabil Vilmo Moderc. Njen članek z naslovom *Smrt družine* je bil objavljen v aprilski številki župnijskega glasila.

27. aprila smo spet gostovali pri sestrah v Ilirski Bistrici. Tokrat smo pripravili slaščičarsko delavnico. Štiri mamice, en oče in trije otroci so pekli dobrote pod mentorstvom s. Cirile Hostnik ND. Udeleženci so napekli ogromno dobrot. Več od polovice peciva so, zapakiranega v lično plastično embalažo (polkilogramski paketki), naslednji dan odnesli v Dnevni center za brezdomce, ki ga vodi Vincencijska zveza dobrote.

MAJ 2008

Organizacijo majskega izleta je spet prevzela Marjana Kos in nas 2. in 3. maja popeljala še po zadnjem delu poti E6 od Hrastovelj do Strunjana.

Izšla je že 25. številka glasila SRCE.

Zadnji ponedeljek v maju smo na srečanju gostili p. Silva Šinkovca, tema: vzgoja v enostarševski družini.

JUNIJ 2008

Šolsko leto smo 22. junija končali s pohodom k Sv. Primožu nad Kamnikom, kjer sta mašo darovala patra Silvo in Vili ob somaševanju z domačim duhovnikom, g. Dularjem. Udeležba je bila dobra (več kakor 30 staršev in otrok). Po sv. maši smo se poveselili še ob skupnem kosilu, ki smo ga pripravili kar v bližnji mežnariji.

Zadnje srečanje v tem šolskem letu je bilo 23. junija. In je bilo namenjeno refleksiji. Udeleženci so izpolnili vprašalnike, ki bodo osnova za oblikovanje programa v prihodnjem šolskem letu.

OVREDNOTENJE DELA V ČETRTEM LETU DELOVANJA SKUPINE SRCE (šolsko leto 2007/2008)

Pred vstopom v peto leto delovanja skupine SRCE smo se 12. septembra 2007 v DSJ srečali člani odbora skupine SRCE. Poleg refleksije prejšnjega leta smo začrtali smernice za prihajajoče tretje šolsko leto in sprejeli predlog o razširitvi članstva odbora.

K medsebojnemu spoznavanju, zaupanju in graditvi odnosov znotraj skupine so poleg zanimivih in koristnih vsebin mesečnih srečanj pripomogli planinski izleti in kar tri delavnice, ki naj bi povezovale in v skupnem delu združevale starše in otroke.

P. Vili je vodil duhovne vaje v novembru 2007 in marcu 2008. Novost je bil poseben program za otroke, ki sta ga pripravili in vodili sestra Martina Radež in Davorina Petrinja.

Leto družine nam je dalo priložnost spregovoriti o naši dejavnosti na mnogih delavnicah, objavljenih je bilo nekaj prispevkov v različnih revijah: Družini, Naši pastori, Naši katehezi, Almanahu Škofijske karitas Ljubljana, glasilu župnije Trnovo ...

Kot dvomesečnik je izhajalo glasilo skupine SRCE, ki se je v tem šolskem letu še povečalo z dodatkom rubrike o povzetkih tem srečanj. Zanimivosti spremlja in nas z vsemi potrebnimi informacijami in novostmi seznanja urednica Helena Reščič.

Pomemben korak v tem letu je bila zagotovo organizacija in izvedba prvih skupnih počitnic članov skupine SRCE od 6. do 13. julija v Trenti.

V avgustu 2007 je oblikovalec Štefan Erman pripravil za tisk emblem skupine SRCE, katerega osnutek je naredila Simona Hiti. Vilma Moderc in Cvetka Videnič sta organizirali nakup majic, se povezali s Knjigovezništvom SECOMTRADE in dali natisniti 50 majic različnih velikosti in barv. Na septembrskem srečanju skupine SRCE je stekla njihova prodaja.

Odmevi:

S kolesi po Gorenjski

Pripravil: Igor Ribič

Na predpočitniškem mesečnem srečanju srčkov so kar deževale ideje, s čim naj bi si v prihodnje razbijali monotonost vsakdana. Ena od njih je bila druženje na kolesarskih izletih. In glej, zelo primeren za prvo uresničitev je bil kar bližnji dela prosti 25. junij.

Ko se je čudovito rojstnodnevno jutro naše države prevešalo v sončen, z energijo nabit poletni dan, smo se dobili na "mamutovem" krožišču na Kokrici. Štirje srčki - 2 + 2. Kolesa smo usmerili proti vznožju zelene Križke gore in se mimo Golnika zapeljali do Tržiča. Po kavi smo asfaltne ceste za nekaj kilometrov zamenjali za gozdne poti. V Kovorju smo zavili na romarsko pešpot, ki iz Tržiča vodi k Mariji Pomagaj na Brezje. Malo po poldnevu nas je sprejela v svoji prijetno hladni kapeli. V spokojnem miru smo se ji izročili ter jo poprosili za blagoslov in pomnožitev srčkovih srečanj na kolesih. Ker se je dan prevesil v popoldne, smo počasi pognali proti Kranju, za začetek kar po trenutno počivajoči magistralki čez stari viadukt Peračica in skozi predor Ljubno. Po dobri uri potenja smo sedli v senčno zavetje vrtno ute na Miranovem domu v Cerkljah. Tam smo po okrepčilu tudi zaključili skupno kolesarjenje in se poslovili. Po približno devetdesetih kilometrih že malo utrujeni kolesarki sta nadaljevali pot do Kamnika in Mekinj, podpisani pa sem nič bolj spočit pognal nazaj na Brezje.

Kakor se je pred sedemnajstimi leti rodila naša država, se je morda tega dne spočela srčkova kolesarska družina, ki bo v prihodnje na kolesarski način skupaj krepila telo in duha za lažje premagovanje življenjskih preizkušenj. Bog daj, da bi bilo tako!

Odmevi:

Romanje k Sv. Primožu

Pripravil: Vili Granda

Bil je lep poletni dan ...

Topel, jasen, bogat ...

Tone se je spomnil na nadaljevanje "rožnega venca", ko je zadišalo po golažu, ki ga je skuhala Helena (pred enim letom ga je on tovoril do Sv. Primoža).

Proti vrhu smo se odpravili v manjših skupinah. Maša je bila v manjši cerkvi sv. Petra (nekaj metrov višje) - pridružili smo se romarski maši (somaševala sta tudi "naša" patra Vili in Silvo) in s svojo prisotnostjo obogatili praznovanje.

Kosilo je teknilo bolj kakor običajno (sveži zrak ima očitno svojo moč). V sproščenem druženju in pogovoru smo se zadržali kar nekaj časa, si vzeli čas za ogled cerkve sv. Primoža, skupaj z otroki smo občudovali okolico in pomahali sovi, ki je v krošnji drevesa zvedavo pogledovala proti nam (ali pa se je le nam tako zdelo?).

Še skupinska slika in počasi smo jo mahnili v dolino. Pot skozi gozd je bila prijetna in osvežujoča ...
Slovo in obljava, da se jeseni vidimo na skupini, če ne prej ...
Bil je lep poletni dan ...
Topel, jasen, bogat ...

Odmevi:

PRVI VTISI Z LETOVANJA V TRENTI

Zbrala: Bernarda Rifel

V Trenti je od 6. do 13. 7. 2008 potekalo prvo letovanje za člane skupine Srce in njihove otroke. Vtisov je veliko, jih še urejamo, še odzvanjajo. Vsak se je vračal domov s svojo culico doživetij. Nekaj zapisov za predokus pa je že tukaj:

Bernarda Podlipnik:

Kako naj v nekaj besed in stavkov ujamem doživetja, vtise, spomine z našega počitnikovanja v enem najlepših predelov Božjega stvarstva ... Pravzaprav smo v tem tednu živeli kot velika družina ali skupnost, saj smo skupaj pripravljali hrano, pomivali posodo, skrbeli za red v hiši, načrtovali izlete, dejavnosti, pazili otroke, skupaj molili in tudi reševali zaplete in konflikte. Kako blagodejno je bilo čutiti bližino, razumevanje in spodbudo ljudi, ki jih je boleče zaznamovala enaka življenjska preizkušnja, in kakšen blagoslov je bilo imeti med nami patre jezuite, ki so si tako velikodušno vzeli čas za nas ...

Posebno dragoceni so mi bili trenutki, ko smo se pozno zvečer zbrali ob podobi Svete družine in skupaj izročili naše ranjene družine v Gospodovo naročje in ko smo se združili ob mizi Božje besede in Kristusove daritve - nekaj izjemnega je bila veličastna »katedrala« ob Krnskem jezeru pod nebesnim obokom in med gorskimi stenami ... Nepozaben bo ostal tudi vzpon na Mangart in prijazna pomoč tistih, ki so med tem poskrbeli za moja sinova ...

Z vsakim dnem je bilo naše druženje bolj prijetno, naša skupna opravila bolj zavzeto opravljena, naši pogovori bolj prijateljski ... In ob koncu tedna smo si bili edini v ugotovitvi, da takšnega počitniškega aranžmaja ne bi mogli kupiti pri še tako odlični agenciji - kajti take počitnice so nam lahko le podarjene - hvala Njemu in vsem vam, ki ste bili tako velikodušni darovalci!

Nace Podlipnik:

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo si šli ogledat kakšno jezero ali slap. Večkrat smo se šli kopat v reko Sočo. Zvečer smo igrali nogomet in kurili ogenj. Vsak dan smo šli pozno spat. Tega delčka počitnic ne bom nikoli pozabil.

P. Silvo Šinkovec:

V Soči me je skupina Srce sprejela odprto in gostoljubno. Z mano so bili tudi mladi iz skupine Samuel, ki so želeli ujeti malo narave med počitnicami, in s. Ljudmila Anžič, misijonarka iz Kambodže. Vesel sem bil vseh osebnih pogovorov, ki so se kar vrstili, sobotnega popoldanskega programa, posebno Kekca in fotografij z vsega tedna. Posebno veselje so mi prinesli otroci in mladi. Hvala vsem za gostoljubnost, odprtost in prijateljsko vzdušje. Gotovo bi kazalo take počitnice spet organizirati.

Lea Kokalj:

Odločitev, da gremo z malima na dopust v dolino Trente, sem sprejela že zgodaj spomladi. Pred enim letom sem se namreč zaljubila v vse od križišča v Kranjski Gori naprej. S prijateljico sva preživeli čudovit konec tedna, prežet z jutranjim tekom, pohodi, križarjenjem po notranjosti duše in se prepuščali govorici neznanega okolja. In to vse v povezavi z magično Sočo.

S Sočo je tako kakor z nami, dušami. Ob srečanju se pogumno ali sramežljivo zazremo v živahno in mamljivo drugačnost. Opazujemo tok, hitrost pretoka vode, poskušamo ugotoviti, od kod prihaja in kam je namenjena. Zaznamo barvo reke oz. zunanji videz človeka in ga umestimo. Je studenčnica ali podoba nekoč živega, zdaj pa gosta rjava smrdljiva gmota, ki se navadno vali sredi velikih industrijskih mest? Odkrivamo sledi pritokov, raznih odplak, celo smeti, ki smo jih, ne da bi se zares zavedali posledic, odvrgli v to osrčje? To je kraj, kjer je dovoljeno odvreči vse, kar se nam zdi nepotrebno v tistem trenutku. Kraj v neznosni bolečini dovoli in širi meje dovoljenega, živi preteklost, hrani umazano, vse tisto, česar ne potrebujemo več.

Vse bolečine ne bi radi prostovoljno izročili na smetišče. Ne upamo se ločiti od nje, čeprav vemo, da prizadene tistega, ki daje, in tistega, ki prejema. Ljudje se ne zmoremo ločiti od nepotrebne navlake, ker nam bo mogoče prišla prav, si rečemo. Se navadimo na njeno prisotnost in širimo kapaciteto tesnobe v duši. Tipamo vonj, poslušamo koncert kapljic oziroma govorico mimike, glasu, pogleda sočloveka. Ne glede na to, kako globoko se zazremo in kakšen odtенок zazre naše oko, nas pomirja zvok in gibanje. Živa voda. Všeč nam je, da čutimo bližino življenja, dosti bolj nelagodno mirno je na pokopališčih, čeprav vsi stremimo k Njemu. Živi so plameni sveč, ki nas opominjajo na minljivost.

Ljudje radi tehtamo, ali se bomo mamljive neznane lepote, se pravi Soče, tudi dotaknili. Verjetno bi raje pasivno opazovali, pustili, da se vsega tega dotakne nekdo drug namesto nas in potem pove, da je varno, poznano, odkrito okolje. Se bomo prepustili opisu občutkom, ki nam jih nekdo podari? Lahko bom podaril nasmeh in pri tem opazil tlesk polknice pogleda sočloveka. Se diskretno in dostojno umaknil iz tega okolja, kjer nisem bil sprejet. Kje sem pozabil pogum, da se potopim v globino ne glede na to, kakšne bodo posledice? Verjamem samo to, da bo nekaj ostalo. Imenuje se spomin izkušnje, ki ga pridobim sam, in se ne naslajam nad tem, kar mi pripoveduje drugi. Šteje to, kar doživimo sami, da zberemo pogum torej in se dotaknemo Soče.

Boš skočil vanjo? Mogoče ne gre drugače, kakor da se prej pripraviš za vstop v sveto okolje. Hladno je, s prsti desne noge potipaš temperaturo. Samo eno ponudiš v pozdrav, šele kasneje vstopiš z obema. Najprej v plitvino, potem previdno v globino. Kolikokrat bom morala na romanje v dolino Soče, da si bom upala z neizmernim zaupanjem in ljubeznijo potopiti v sočloveka ter brezpogojno sprejeti tisto, kar mi bo ponudilo namakanje v neznanem okolju? Kdaj bom lahko to opravila brez oblačil, ki jih tako vztrajno natikam in

zavezujem okrog svoje notranjosti? Je naključje, da se mi je vtisnil v spomin pater Robin, ki je namenil nekaj ljubečih pogledov tej magični reki, potem pa z največjim veseljem in pogumom daroval svoje celotno telo. Se pustil s hrbotom teptati manjšemu slapu, da je komaj zmogel vstati izpod njega in pri tem kričal na vse grlo. Z vso pravico se je drznil očistiti občutkov.

Seveda sem tehtala, kaj mi je vendar bilo, da sem se spustila v novo razmerje, v nove dogodivščine v osrčju Soče, ko bi vendar lahko ostala doma in brala knjige ter v miru preživela svoje dni tako, kakor sem vajena. V ritmu, ki skoraj ne dopušča nepredvidenih dogodkov, razen moje žalosti ali veselja, ki se mi še zdaj, dve leti po prekinjenem razmerju z Igorjem, kakor mehurčki dviga iz globin na površje, čaka na moj pogled, dotik in ljubeči sloves. Ne vem sicer, kolikšno število le-teh še moram srečati, prepričana sem pa, da nekje je izvir in čaka, da ga odkrijem.

Hvaležna sem vsem, ki sem jim lahko ponudila pogled v moje osrčje, in vsem tistim, v katerih svet sem hote ali nehote vstopila. Do čistega izvira je pot z Njim, zavedam se, da je vse Njegovo in kar ni večno, odpade. Vse smeti moramo odložiti na pravo mesto, očistiti strugo in pustiti Njemu, da nas vodi. Ne čakajmo na nevihte, ki bodo poplavile bregove in vzele še tisto, kar je uporabno. Pustimo se vzgajati Gospodu.

Koledar prireditev v avgustu in septembru

- **Ilirska Bistrica, 5.-10. avgusta 2008 in 11.-16. avgusta 2008**, vodi: p. Silvo Šinkovec. Prijave: Silvo Šinkovec, 041-785-111, silvo.sinkovec@rkc.si Ilirska Bistrica.
- Na spletni strani <http://www.festivalbrezice.com/sl/Koledar/> si lahko ogledate pestro ponudbo zelo kakovostnih koncertov v organizaciji Festivala Brežice. Koncerti so večinoma brezplačni, organiziran pa je tudi avtobusni prevoz iz Ljubljane do krajev po Sloveniji, kjer festival poteka.

POMOČ:

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ - ZSI je začela delovati **svetovalnica za pomoč ljudem v stiski**, v kateri svetovalci pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Info in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

PO EVROPSKI PEŠPOTI E7 OD JUŽNIH BOHINJSKIH GORA DO ŠKOFJE LOKE
14.-17. avgust 2008

Dragi pohodniki skupine Srce!

Že kar nekaj poti, stezic, kolovozov in cest smo prehodili skupaj, da z lastnimi nogami pokrižamo našo lepo Slovenijo. V bližini Boga, lepe narave in drug drugega smo z veseljem premagovali kilometre. E6 od severa proti jugu je že skoraj povsem prehojena, lani pa smo začeli vleči še smer od zahoda proti vzhodu - po evropski pešpoti E7. Od meje z Italijo nad Kobaridom smo pripešočili do južnih Bohinjskih gora, natančneje do vasice Grant. In prav v tej idilični vasici bomo začeli letošnjo etapo in naj bi v štirih dneh prispeli do Škofje Loke.

Naša hoja bo tudi hoja za Jezusom - potrudili se bomo, da ne bomo hodili le drug ob drugem, ampak tudi drug z drugim. Molitev, pesem, branje Božje besede in poslušanje tišine bodo pripomogli k temu. Upam, da nam bo dano prisostvovati maši nekje na poti.

Za rahel obris tistega, kar nas čaka na poti, nekaj stavkov iz knjige Evropska pešpot E7 avtorja Daria Corteseja (ki jo toplo priporočam v branje):

»Ko se pred nas postavi Loško hribovje, se kar takoj predstavi kot veliko sprehajalno veličastje. Medtem ko obiramo tisočpetstotake, se oziramo na še ne tako oddaljene visoke gore, izpod katerih smo prišli sem, obenem pa se že kažejo nižje širine, ki nas pričakujejo tam nekje v smeri nedaleč od vzhajajočega sonca. S Porezna, ki je s 1630 metri najvišja točka E7 pri nas, po legi in razgledu pa prvak med svetovi, se sprehodimo po robu najbolj razpotegnjene vasi pri nas. Davča meri v dolžino kakih 10 kilometrov, v širino pa vsaj dva razbrazdana grebena in eno dolino ...«

Kakor lahko razberete iz teh stavkov, bo na poti nekaj vzponov in spustov, ne bo pa alpinističnih podvigov. Etape bodo (če se ne izgubimo in če nam ne nagaja vreme) obsegale približno 6 ur čiste hoje na dan, tako da je pot primerna za širok krog pohodnikov. Potrebujete dobro pohodno obutev, pelerino in nekaj obleke. Prenočišča v kočah so rezervirana. V koči na Petrovem Brdu in v župnišču v Davči posteljnine ni na voljo. Priporočam lahko spalno vrečo iz bombaža (namenjeno prenočevanju v planinskih kočah, kupite jih v Iglu sport, Intersport, Hervis ...), lahko pa s seboj vzamete tudi rjuhe ali navadno spalko. Prehranjevali se bomo v glavnem v planinskih kočah in iz nahrbtnika, v Davči pa bodo prav za nas odprli trgovino, da si bomo obnovili zaloge. Pazite na težo nahrbtnika, pri večdnevni hoji je vsak odvečen dekagram napor v prazno.

NAČRT POTI:

1. dan (četrtek, 14. avgust): Grant - Stržišče - Petrovo Brdo

Prenočili bomo v Planinskem domu Petrovo Brdo, kjer bomo lahko dobili topli obrok. Cena prenočišča je 13 € (ne glede na to, ali ste član Planinske zveze Slovenije ali ne).

2. dan (petek, 15. avgust): Petrovo Brdo - Porezen - Davča

Topli obrok si bomo lahko privoščili v koči na Poreznu. Prenočili bomo v župnišču v Davči. Večerjo in zajtrk si bomo priskrbeli v trgovini. Glede cene so mi rekli, da je minimalna, 10-20 € za vso skupino (če nas je 10, je to 2 € na osebo).

3. dan (sobota, 16. avgust): Davča - Črni vrh (smučarski center Cerčno) - Blegoš

Topli obrok načrtujemo na turistični kmetiji Za robom v bližini Črnega vrha ali pa v koči na Blegošu, kjer bomo prenočili. Cena prenočišča je 5 € za člane Planinske zveze Slovenije in 8 € za nečlane.

4. dan (nedelja, 17. avgust): Blegoš - Stari vrh nad Škofjo Loko - Lubnik - Škofja Loka

Glede prevoza do izhodiščne in z zaključne točke hoje se bomo natančneje dogovorili, ko bomo videli, koliko nas je in kakšne možnosti imamo. Predlagam, da gremo na železniško postajo Bled jezero (kako do tja, se bomo še dogovorili), na vlak na Bohinjsko železnico (odhod vlaka z Bleda je ob 8.30) in se peljemo do Grahovega. Od tam nas bodo moji sorodniki (v obratni smeri kakor lani) odpeljali do Granta. Iz Škofje Loke pa vozi avtobus v Ljubljano vsako uro.

Če ne zmorete priti za vse štiri dni (in če imate lastni prevoz), se nam lahko pridružite tudi za en dan ali dva. V tem primeru je najbolje, da se nam pridružite zjutraj na izhodišču tistega dne.

Prijavite se po elektronski pošti: marjanca.kos@guest.arnes.si, ali na mobitel: 031 344 808.

Če ste odločeni, se prijavite čim prej, prijave pa zbiram do 7. avgusta, ko moram v planinskih kočah sporočiti natančno število prenočitev.

Svoje načrte izročamo v Gospodove roke in ga prosimo za blagoslov na naši poti.

Lep pozdrav,

Marjana Kos

Vabimo vas na

ROMANJE v OGLEJ.

Zberemo se v nedeljo, 7. septembra 2009,

pred Duhovnim središčem sv. Jožefa v Ljubljani,
od koder bo ob 7.15 odpeljal avtobus.

Pot bo vodila iz Ljubljane prek Fernetičev ob obali med Trstom in Devinom
in prek Gradeža v Oglej. Postanek bo tudi v Štivanu.

STROKOVNO VODSTVO: dr. Peter Vencelj

DUHOVNO VODSTVO: p. dr. Viljem Lovše

CENA PREVOZA: 18 € (10 € ob prijavi, 8 € na romanju)

PRIJAVE sprejema **Tomaž Rozman** po telefonu št. 041 647 212 ali na elektronski naslov
rozman.tomaz@amis.net. Pohitite, na voljo je le še nekaj prostih mest!

Za pot potrebujemo osebno izkaznico, hrano in pijačo iz popotne torbe ter dobro voljo.

V Ljubljano se vrnemo do 19h.

Vabljeni!

VIKEND DELAVNICA ZA RAZPOROČENE ALI OVDOVELE V KANČEVCIH OD 12. DO 14. SEPTEMBRA 2008

V septembru 2008 bo potekal **drugi vikend za razporočene ali ovdovele v Domu duhovnosti sv. Benedikta v Kančevcih**. Dvodnevno srečanje za razvezane in/ali ovdovele starše, ki so zaradi spleta življenjskih okoliščin ostali sami pri skrbi in vzgoji otrok, bo od **12. do 14. 9. 2008** (od petka zvečer do nedelje do kosila). Spoznali se bomo, se družili in med seboj podelili izkušnje. Poskrbela bomo za sprostitev telesa (telovadba, relaksacija) in duha (skupinski in individualni pogovori ter svetovanje). Lahko pridete sami ali pripeljete s seboj otroke. Zanje bo potekal vzporedni program.

Informacije in prijave: v DOMU DUHOVNOSTI pri bratu Mihi Sekolovniku, e-naslov:
dom.duhovnosti.kancevci.rkc.si, ali pri voditeljici mag. Dušici Grgič, univ. dipl. psih., tel. 051 244 893,
e-naslov: dusicagrgic@yahoo.com.

Za vas smo prebrali:
Pripravil: Vili Granda

Verena in Andrej PERKO: **POLETJE JE DALO NA GLAVO KLOBUK**

Osebnostna rast je možna samo prek discipline, odgovornosti in trpljenja. Bližnjic ni. V. in A. Perko

Naj kar na začetku napišem, da pribijam besede na papir z vsem svojim prepričanjem: knjiga **Verene in Andreja Perka Poletje je dalo klobuk na glavo** (Trubar, 2006) bi morala biti na knjižni polici sleherne slovenske družine. Kajti ni je družine v tej deželi pod Alpami, ki ne bi imela opravka z alkoholizmom. Če imamo srečo in ne pije nihče v naši družini, pogledjmo rod ali dva nazaj in našli ga bomo: pijanca, ki je uničeval družino, pijanko, ki je pogubila sebe in otroke. Slovenci smo z alkoholizmom zaznamovani in ta odvisnost je med najhujšimi - je slovenska nacionalna bolezen. Bolezen se prenaša z geni in z memi (informacijskimi "geni"), zato imajo družine vzorec alkoholizma v globini svojih duš, četudi nihče (več) ne pije.

Najboljša zaščita pred boleznijo je preventiva, a kaj, ko je že toliko obolelih, da pride v poštev samo kurativa! Zdravljenje. Zanj se odloči alkoholik, ki mora pred tem sebi in drugim priznati, da je odvisnik. Slovensko okolje je zelo strpno do alkoholikov, celo množični mediji (na primer resničnostni šovi, kakršen je Bar in podobni) spodbujajo pitje in pijančevanje. V modo prihaja totalno zapijanje: mularija se v petek zvečer odpravi v disko ali drugam na žur, popiva do onemoglosti in se zmackana privleče v nedeljo nazaj med posteljne rjuhe svojega doma. Doma, ki že dolgo ni več prisposoda revščine in socialne bede, ampak vse pogosteje z materialnim bogastvom dobro založeno bivališče neuresničenih, praznih ljudi. Ljudi, ki ne najdejo smisla življenja. Slabičev, bi rekel dr. Janez Rugelj, terapevt, učitelj in guru Perkovih dveh, ki sta se zdravila pri njem in vztrajala v njegovi skupini kar 23 let. Kar sta dobila, zdaj vračata. S pretresljivo knjigo **Poletje je dalo na glavo klobuk**, Andrej pa še z vodenjem terapevtske skupine v Škofji Loki.

Njuna zgodba je značilna. Andrej je prišel k dr. Ruglju kot tridesetletni alkoholik, »falirani« študent in zaposlen kot nekvalificirani delavec v skladišču. Ali na zdravljenje ali v smrt je bila dilema njegove uničene žene Verene, matere treh otrok, od katerih je imel zadnji šele dva meseca. Postavila je možu ultimat in naslednji dan sta potrkala na vrata dr. Ruglja. Od takrat se je njuno življenje začelo spreminjati in bralci lahko spremljamo pot iz globine prepada v osrečujoče družinsko življenje dveh drug drugemu predanih partnerjev. Ki sta iz bivanjske smrti vstala v razkošje ustvarjalnega življenja. Vzpon, vreden literarne upodobitve, ki je zdaj z nadarjeno Verenino umetniško pisavo pred nami, ter televizijske in filmske ekranizacije, za katero upam, da se bo zgodila. Ker toliko potrutih in obupanih ljudi na Slovenskem potrebuje resničen dokaz, da je mogoče. Mogoče je vstati, je!

"Bila sem bolna, bolna na smrt in sem ozdravela," zapiše Verena Perko, ki tako pretanjeno opisuje življenje v peklu in dvig iz njega, da človek mora, mora prebrati petsto strani debelo knjigo, ker hoče vedeti, kaj je plezanje po strahotnih globočinah uničenja in kako je mogoče uzreti Luč. Verjamem: Milost je bila na delu, Milost. Za katero pa se mora odpreti trepetajoče srce, ki obupno kriči na pomoč. Skozi zaprta vrata in okna ne posije nič. Tema. Ki je opisana z mnogimi literarnimi prisposodobami in Vereninimi pesmimi (vsako poglavje začnjenja ena njena pesem), vrednimi samostojne pesniške zbirke. Pomorila bom najine dni nerojene/ polne škrlata in nežnih dlani/ brez šepeta jih bo zemlja zakrila/ voda stalila/ kot led lanske jeseni/ vanj bo obraz tvoj utonil/ kot listje v tolmunu/ lakote večne.

Morda je ključ prebujenja ODPUŠČANJE. Verena pravi: "Večkrat sem že razmišljala, kaj je največja rana v zakonih zdravljenih alkoholikov (pa tudi v drugih slabih partnerskih razmerjih, si upam dodati), in vedno znova sem ugotovila, da je to vprašanje zavrnjene ženske in vprašanje odpuščanja." Najtežje je seveda odpustiti sebi: da nisem zmožel/-la biti drugačen/-na, da se nisem imel/-a rad/-a, da se nisem sprejemal/-a, da nisem hodil/-a po svoji poti in uresničeval/-a najpomembnejše človekove dolžnosti: biti JAZ in ne kdor koli drug. Ženska na Slovenskem ni spodbujana, meni Verena, da prebudi svojo najglobljo žensko naravo (anima po Jungu), ne družinsko ne delovno okolje nista naklonjeni njenemu ženskemu, intuitivnemu, nežnejšemu in sočutnemu delovanju. Saj: "anima vnaša nered in zmedo, toliko več jo, kolikor dlje in globlje smo jo potisnili pod površje", ugotavlja pisateljica. Zato je toliko slovenskih žensk narejenih po "moško": matere korajže, močne, vzdržljive ženske, ki pogosto ne odigrajo svoje ženske vloge, temveč prevzamejo moško, trdo bit in z njo nadzirajo partnerja in otroke. Jih priklepajo nase kakor svojo lastnino (mamini sinki, večni mladeniči!) Tudi v partnerju notranja ženska potemtakem ne more zaživeti, zlitja in harmonije dveh celovitih bitji ne more biti. Nesprejetost pa je najtežje odpustiti. In najbolj potrebno, če hočemo zaživeti drugače.

Kako je z našo seksualnostjo, se mora vprašati tudi bralec Poletja, ki je dalo klobuk na glavo. "Ljubezen korenini v Bogu in raste iz njega, seksualnost pa jo pogloblja. Jaz pa sem bila plitka in prazna. Globoko v sebi sem bila nezadovoljna in razočarana," se spominja Verena, danes najsrečnejša ženska s svojim možem, ki ji je opora in moč: "Naučil me je predajati se, upati in verovati. Kot bi me on naučil postati ženska! Globoko ga spoštujem in v duši se veselim, da si bova na neki posvečen način pripadala tudi po smrti." Ker sta vzpostavila globok nenehen dialog drug z drugim, ker nikoli nista zaspala sprta. Dotikala sta se z besedami ali samo s konico prsta na nogi, ampak dotaknjena sta bila in bosta drug od drugega, zato bo njuna ljubezen močnejša od smrti.

Vsi imamo sence v svoji duši. Vsi smo ranjeni, samo da eni svoje rane hočejo videti in zaceliti, druge pa je tega na smrt strah. In do konca dni "na tihem hranijo mrliča tam znotraj". Knjiga Verene in Andreja Perka prinaša upanje, da je vredno preseči strah in temo in hoditi po poti k bistvu in resnici samega sebe ter se

dvigniti v polnino življenja z močmi, ki jih imamo v sebi in čakajo na našo akcijo. V tej luči se sploh ne sliši absurdno, da je prava sreča, da se je Andrej zapil: "Resda je to terjalo ogromen davek moje družine, vendar nikoli ne bi živeli tako intenzivno, nikoli ne bi začel spoznavati Verene, nikoli se mi ne bi odprlo življenje v tako bujni eksploziji svoje lepote in raznolikosti". Zato - hvala vama, Verena in Andrej Perko, hvala za **Poletje je dalo na glavo klobuk**. (Manca Košir)

In kaj pravim o knjigi jaz:

Prebral sem jo med dopustom, v dveh dneh ... Priporočila mi jo je prijateljica, ki mi je zelo veliko pomagala v obdobju moje ločitve (tudi sama se je ločevala v istem obdobju kakor jaz oz. malo pred mano). Kje se me je knjiga najbolj dotaknila? V tem, da sta se očitno našla dva, ki sta bila sposobna SKUPAJ prehoditi pot iz pekla v bolj normalno in umirjeno življenje (nekaj, kar meni še ni uspelo). Ni jima bilo in še vedno jima ni z rožicami postlano - toda OBA sta prevzela ODGOVORNOST za svoje življenje! Nihče od njiju ne sprejema več odgovornosti za življenje drugega niti mu ne daje potuhe! Spoštujeta se kot posameznika, ki sta združila svoje moči za skupno življenje! In kaj mi je knjiga povedala? Da se je treba za "dobro" izredno potruditi, treba je vložiti ogromno truda in prizadevanja! "Slabo" pa pride samo od sebe!

Ali plačujeta ceno svojega odhoda iz pekla z deloholizmom? Ali gre za zamenjavo ene odvisnosti (alkoholizem) z drugo (deloholizem)? Toda posledice alkoholizma vidimo vsepovsod po naši deželi - in niso videti nič kaj rožnate! In kakšne so posledice "deloholizma", ki nam ga v svojih osebnostnih predstavita Verena in Andrej? Nesprejemanje v okolici, težave v delovnih okoljih, kjer prevladujejo povprečneži ... S svojim življenjem in delom sta se resnično postavila v svet, ki je mnogim nerazumljiv, v svet osebnega miru in zadovoljstva, kakršnega je nekoč zdavnaj zastavil tudi Frančišek Asiški. Ja, tudi Frančišek Asiški je bil nekakšen "deloholik", ki ga "normalna" okolica ni sprejemala - pa mu je na koncu uspelo, da je spremenil Cerkev.

Verjamem, da niti Verena niti Andrej nimata takšnih namenov. Toda s svojo izkušnjo ponujata pot, ki "vleče iz blata". Verjamem, da obstajajo tudi druge poti, po katerih se lahko izvlečemo iz "blata našega življenja", toda nobena teh poti ni lahka! Zato je njuna izkušnja toliko bolj dragocena, ker nam pove, da jima je uspelo! In tudi zato, ker nikar ni bilo lahko.

V knjigi me je izredno prijetno presenetil tudi "barviti" slog pisanja, ki nam ga ponuja Verena kot avtorica večine knjige. Začutil sem jo kot poezijo in občasno me je spomnila celo na biblično "Visoko pesem". Pretiravam? Morda! Toda saj imate možnost, da se sami prepričate o povedanem: vzemite knjigo v roke in jo odprite na prvi strani. Ko se boste sprehodili skozi njuno življenjsko zgodbo in bo tudi vam poletje dalo na glavo klobuk, boste na koncu, ko boste knjigo zaprli, imeli lastne vtise in lastna doživetja ...

Oglasi, obvestila

- **Prihodnje poletno srečanje** skupine Srce v tem šolskem letu bo v ponedeljek, 25. avgusta 2008, novo šolsko leto pa bomo začeli s srečanjem v ponedeljek, 29. septembra 2008.
- Na voljo je še nekaj **majic večjih konfekcijskih števil** z emblemom skupine SRCE po ceni 8 €.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddaste na vsakem srečanju skupine SRCE **ge. Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete to stran, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.